

[J. S. Foget.]

over de grundlovsmæssige? Er det Tilfældet, saa er vi meget langt ude, og vi har Krav paa at faa konstateret, om det er Tilfældet.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel talte meget stærkt imod Lægmænd i Appelretten. Jeg udtalte paa min Gruppes Vegne, at vi maatte forlange, at der blev indsat Meddomsmænd i Appelretten, hvis man skulde føle sig betrygget mod, at Appelretten kunde være et politisk Instrument. Det er fremført som Argument mod Oprettelsen af Appelretten, at den kan benyttes politisk, derfor maa der skaffes saa stor Sikkerhed som muligt i denne Henseende ved, at man faar tilfældigt indvalgte Meddomsmænd, saa at ingen i Forvejen kan præparere de Dommere, der skal afsige de paagældende Kendelser. Hvis man holder sig til Ministerens oprindelige Forslag; en Ret bestaaende af tre Dommere og to andre Jurister, saa har vi nøjagtigt det samme som hidtil, og saa er der ikke mindste Grund til at oprette Appelretten. Kun ved at der medtages Lægdommere, kommer man bort fra det Princip, som jeg mener man maa bort fra, hvis der skal skabes nogen som helst Tiltro til det hensigtsmæssige i Oprettelsen af en ny Retsinstitution.

Jeg slutter med endnu en Gang at rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister: Hvad er det for Ben, der er sigtet til?

Oluf Pedersen: De Udtalelser, der blev fremsat af den højtærede Justitsminister, giver vel nogen Anledning til at tro paa Muligheden af at naa til Enighed om et Lovforslag, der afviger betydeligt fra det fremsatte, men som i højere Grad kommer til at give Udtryk for de Principper, som skulde være nedlagt i Lovforslaget efter den Motivering, som er givet for det, at man kunde naa over til, at der kom et Nævn til Afgørelse af Spørgsmaalet om Sagers Genoptagelse, og at der kom en blandet Ret, bestaaende af baade juridisk uddannede Folk, specielt Dommere, og Lægmænd, til at afgøre Spørgsmaal om Disciplinærforseelser fra Dommeres Side.

Ud fra mit Synspunkt vil en saadan Ret, selv om der bliver Adgang til Appel, være mere nyttig end det, som er foreslaaet, samtidig med at dens Grundlovsmædelighed maa være uomtvistet. Hvis der nemlig kommer en Sag som den, det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen var inde paa, og denne Sag gaar til Paadømmelse i en Ret, hvori der ogsaa er Lægmænd, med det Resultat, at vedkommende Dommer for en

Overtrædelse bliver idømt en Bøde, saa er det givet, at denne Dom ikke vil kunne ændres, uden at Højesteret kommer til at give en ordentlig Begrundelse, medens det nu er saadan, at man ganske roligt kan lade den paastaede Overtrædelse falde bort uden at sige noget, kan lade det hele drukne lige saa stille. Det, som har Værdi, er, at man faar en motiveret Afgørelse baade af den særlige Ret med Lægmænd og af Højesteret. Dette, at Højesteret faar den endelige Afgørelse, giver en vis Sikkerhed for, at der ikke sker noget, som ikke burde ske. Jeg synes altsaa, at man faar baade noget, der er nyttigere, og noget, om hvis Grundlovsmædelighed der ikke kan være Tvist. Jeg forstaar ikke, at den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Elgaard, tog Afstand fra en saadan Ændring, der efter mit Skøn afgjort vil føre til en Forbedring af Lovforslaget.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Sagsrejselse, da synes jeg, det maa være forkert, at der er en saa udvidet Adgang dertil, som Justitsministerens Forslag giver. Det forekommer mig, at der bør ikke rejses Sag, undtagen Rigsadvokaten finder, der kan være nogen Anledning dertil. Hvis ikke Rigsadvokaten mener, det kan føre til noget at rejse Sag, er det meningsløst at ulejlige Dommerne og lave alt det Postyr. Det kan maaske omtvistes, hvor meget det kan betyde, men hvis der kan rejses Sag Gang paa Gang og rejses unyttige Sager, vil det, selv om Dommeren frikendes, utvivlsomt kunne irritere, og det kan ogsaa være meningsløst, at fornuftige Mennesker skal spille megen Tid paa den Slags. At vi har Kværunter, og at Kværunter vil kunne misbruge Loven, kan der ingen Tvivl være om. Dette, at den eventuelt misbruges, kan hindre, at den netop bliver brugt i de Tilfælde, hvor der er Grund til det.

Det blev sagt af det ærede Medlem Hr. Elgaard, at naar man drøftede et Lovforslag som dette, var det urimeligt, at man gik tilbage til, hvad Grundlovens Fædre havde sagt. Jeg synes, at det er ganske ligetil, at man gør det.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel er stadig inde paa, at det er af en stor Værdi, hvis det er Højesteret, der afgør, om en Ting er grundlovsmædelig. Der har været nævnt et enkelt Eksempel paa, at den højtærede Justitsminister har stemt for et Lovforslag, som juridisk skulde være i Strid med Grundloven, men det er ogsaa oplyst, at den paagældende Lov har været for Højesteret, og at Højesteret